

for mit Bedkommende ligesaa vel som hele Udvalget meget paaskønner. Af disse Oplysninger, hvoraf der findes et kort Uddrag i Betænkningen, skal jeg tillade mig at fremhæve, at der fra Listed, Ringkøbing og Ribe Amt ikke er fremkommet noget, der tyder paa, at de der have Vanskelighed ved at faa dette Forhold ordnet, hvorimod det har voldet større Vanskeligheder — og ogsaa vil gøre det i Fremtiden — i Hjørring Amt. Det var ogsaa nærmest paa Grund af mit Kendskab til Forholdene i Hjørring Amt, at jeg tillod mig at fremdrage Sagen. Saaledes har Amtsvandinspektoren for Hjørring Amt meddelt, at det for et mindre Vandløbs Bedkommende i Hjørring Amt har været forbundet med stor Vanskelighed og Beføstning at faa Vandet afledet ud til Vesterhavet, navnlig gennem de yderste Klitter, og for Hovedvandløbenes Bedkommende have Regnskyl og Tøbrud voldt meget store Vedligeholdelsesudgifter, idet de have ført en Del Sand med sig, som har aflejret sig i Bunden af Grøfterne. Endvidere meddeles der fra Saltum-Hune Sogneraad, at det har voldet meget store Beføstninger at faa Forholdet ordnet, ja, det har voldet saa store Besvørligheder for mange af Sognebeboerne, at Kommunen har været nøjaget til at træde hjælpende til, og det opløser end ydermere, at hvis Vandløbene ud mod Vesterhavet skulle underkastes offentligt Tilsyn, vilde det blive meget besvørligt, og for enkelte Beboere vilde det blive aldeles umuligt at bære Vedligeholdelsesbyrden. Ligeledes udtalte Vrensted-Tise Sogneraad, at det har været forbundet med store Vanskeligheder at faa Vandet ledet gennem Sandflugtsstrækninger. Fra Forrebby-Widstrup Sogneraad oplyses, at Naen, som løber gennem Forrebby Klitter, flytter sig mod Nord og tilhønder, og dette har ført til, at der for Statens Regning i 1896 er gravet en ny Kanal gennem Stranden til Vesterhavet. Man ser heraf, at det har været nødvendigt fra Statens Side at træde hjælpende til, og det tilføjes, at saadan som dette Vandløb bliver vedligeholdt, kan det ikke gøre den Nytté, det egentlig skulde gøre, men at det er umuligt for de paagældende Lodsejere at holde Vandløbet vedlige. Udvalget har dog ikke troet, at det var rigtigt her paa dette Lovforslag at stille noget Forslag om at faa dette Forhold ordnet, og det sker ud fra den Betragtning, at der er mange andre Forhold i Vandløbsloven, som bør rettes saa snart som muligt, men Udvalget har begrænset sig til at henstille til den højtærede Landbrugsminister saa snart som muligt at lade foretage en Revision af Vandløbsloven

og saa snart som muligt forelægge den her til Behandling i Rigsdagen. Jeg tillader mig at rette den Opfordring til den højtærede Minister, at han ikke lader denne Sag trække i Langdrag, men saa snart som muligt tager dette Spørgsmaal op, for at vi kunne faa de uheldige Bestemmelser, som findes i den nuværende Vandløbslovgivning, rettede. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Vædringsforslagene og Sagen til Vedtagelse her i Tinget.

Landbrugsministeren (Sehested):

Jeg havde haabet, at Udvalget vilde have besluttet sig til at indstille til det høje Tings Vedtagelse Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt af Regeringen og med en mindre Vædring i formel Henseende, vedtagen af Landstinget. Udvalget har imidlertid ikke kunnet stille sig paa dette Standpunkt, men har stillet tvende Vædringsforslag, som ere blevne nærmere motiverede og forklarede af den ærede Ordfører. Jeg kan ganske vist ikke indse, at i og for sig den Ordning, som er foreslaet i Regeringsforslaget, vilde volde store Ulemper. Sagen er jo ikke den, at alle Trætter angaaende disse Spørgsmaal straks skulde henvises til Landvæsenkommisjonen, jeg vil indrømme, at i saa Fald vilde Apparatet være for stort; men Regeringsforslaget er gaaet ud fra, at Sagen i de allerfleste Tilfælde vilde blive afgjort ved Forlig for Vandhønsmandene, og jeg tror ogsaa, at denne Forudsætning i og for sig er rigtig. Jeg skal imidlertid ikke modsætte mig den Vædring, som er foreslaet af Udvalget, idet jeg haaber, at der heller ikke fra Landstingets Side, naar Lovforslaget vender der tilbage, skal vise sig nogen Vanskeligheder paa dette Punkt, om end det ganske vist i mangfoldige Tilfælde, hvor der netop vil være Spørgsmaal om ret betydelige Skadeserstatninger ved store Vandløb, hvor der er store Fabrikker anlagte, nok kan være lidt betænkligt at overlade Sagens Behandling til Vandhønsmandene. Naar man saa vil henvide til, at det staar enhver frit for at appellere Sagen videre til Landvæsenkommisjonen, ligger deri jo ganske vist en Betryggelse. Men Forholdet er dog noget ekstraordinært, naar vi se paa de ret store Forhold, der kunne blive Genstand for Afgørelse af Vandhønsmandene i første Instans. Med Hensyn til de Spørgsmaal, som den ærede Ordfører fremdrog om andre Vædringer i Vandløbsloven, og med Hensyn til det Nusse, den ærede Ordfører paa Udvalgets Begne udtalte om, at Vandløbsloven skulde undergives en Revision inden ret lang Tid,